

יוני 2020

מערך שיעור – פרידה ממקבל שירות שהלך לעולמו

פרידה ממקבל שירות אינה קלה לאף אחד. גם הצוות וגם מקבלי השירות חשים בחסרונו, אך רובם לא יוכלו להשתתף פיזית בהלוויה או בשבעה. לכן, חשוב לדבר עליו, להיפרד ממנו, ולשלוח למשפחתו את תנחומיהם של מקבלי השירות כמיטב יכולתנו. שיחה זו מהווה מעין סגירת מעגל עם לכתו ומאפשרת למקבלי השירות להיפרד ממנו

הכנות מקדימות:

- לחשוב האם יש צורך במדריך נוסף או רכז שיהיה איתנו יחד (גם לנו לא קל)
- כסאות במעגל או סביב שולחן, שיראו את כולם.
- טישו ומים במידת הצורך
- קלפי רגשות (תמונות עם הבעות פנים)- חלק עליון בחפיסה מכיל רגשות קשים ולא נעימים וחלק תחתון מכיל קלפים יותר שמחים, שימו לב להוציא את החלק המתאים לשיחה זו.
- טושים, צבעים, חומרי יצירה- דבק, שבלונות של נרות, לבבות או פרחים
- ניתן להדפיס תמונות קטנות (פספורט) של מקבל השירות

פתיחה

להבהיר מה מטרת השיחה לכל הקבוצה. יכול להיות שחלק לא שמעו או לא מעודכנים ולכן מתחילים בלבשר את שארע. מספרים מה קרה, מתאימים את המילים שלנו לרמת ההבנה וההכלה של הקבוצה.

לאחר שמספרים מה קרה, הרבה פעמים חלק מחברי הקבוצה יבכו, יתפרצו יחבקו אתכם, או יתכנסו בעצמם. הכל בסדר ומקובל. יש לתת לכך מקום ולאחר כמה דקות של לחבק, להציע טישו או מים, לאסוף חזרה את הקבוצה.

תוכן

שלב אופציונאלי:

פזרו את קלפי הרגשות ותנו לכל אחד לבחור קלף שהוא מתחבר אליו, כי ככה הוא מרגיש גם. עשו סבב ותנו לכל אחד הזדמנות לדבר מעט. שלב זה יכול לחבר אותם לרגש, במיוחד אם בקבוצה יש המון נמנעים.

כעת מסבירים שאנחנו, המחלקה שלו, החברים והצוות, הם שנותרו למשפחתו, וגם להם מאד עצוב, על כן ננסה לחזק אותם ואת עצמנו, על ידי "יצירות פרידה"- מכתבים וציורים שנעשה לזכרו, ואפשר להעביר למשפחה שלו (מי שרוצה לשמור לעצמו כמזכרת גם יכול). נחלק לחברים דפים או בריסטולים, עליהם יעבדו עם השבלונה או בלי, אח"כ יכתבו (או שנעזור להם לכתוב) מה שירצו לומר כמילות פרידה או זכרון נעים ממנו, ובסוף נדביק את תמונתו על הדף (שוב, אם ירצו, לא חייבים).

חלק עשויים לומר שזה לא מעניין אותם או לרצות שלא להשתתף. זה בסדר. אנחנו מזמינים אותם לשולחן אך לא מכריחים אף אחד. מי שלא רוצה יכול לשבת בצד ולהשקיף עד לסיום.

סיום

עכשיו אנחנו סוגרים את המעגל ע"י העצמה ומחמאות על העשייה, החיבור לרגש וטכנית- להסביר מתי וכיצד המכתבים יועברו למשפחה.

לאסוף מכולם את היצירות כשסיימו, לאסוף את החומרים וכעת על שולחן נקי- לפזר מחדש באמצע את כל היצירות ולשאול: "תסתכלו על כל היצירות היפות שהכנתם היום. מה לדעתכם המשפחה תרגיש, כשהם יקבלו את היצירות שלכם?" התשובות שלהם ("זה יחזק אותם, יעודד אותם" וכו') יסכמו את העשייה ע"י הדגשת המטרה של היצירות. כעת מסכמים גם במילים שלכם- כמה שהעבודות נפלאות, שיש להם לב רחב ורגיש וכו'. להגיד גם שהיצירות שעשינו יעזרו לנו לזכור אותן בלב שלנו.

בסיום כדאי לתת הפסקה לפני מעבר לחזרה לעבודה.

תודה!

יפעת בן רפאל

מרפאה בעיסוק

אלוין ישראל